

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld.40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 3.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 3, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 226.

V Ljubljani, v ponedeljek 4. oktobra 1897.

Letnik XXV.

Državni proračun za leto 1898.

Dunaj, 3. oktobra.

Kritično leto.

V zadnjem poročilu sem Vam v oblikih predložil dolge vrste mrtvih števil, ki pa glasno govoré, kakor je finančni minister sam priznal, da bo prihodnje leto kritično. Stari direktni davki dobé z novim letom drugo obliko v podobi novih davkov, katerih dohodke finančna uprava ne more natančno proračunati. Minister je naglašal v svojem govoru, da je črtal pri raznih postavkah v izobilni meri, in vendar so se stroški zvišali za okroglih 28 milijonov. V isti meri so se zvišali tudi dohodki, vendar je žalostno, da finančna uprava navzlic tolikemu prirastku novih stroškov le z največjo silo še vzdržuje ravnotežje v državni upravi. Žalostno je to tembolj, ker država nima niti potrebnih sredstev, da izvrši reforme, katere so že več let v teoriji sklenjene. Državi nedostaje krvi, ki se zbira skoro navadnim putem le v osrčju, da prezebajo udje in omahuje glava vsled — anemije.

Prebitek znaša okrog 4 milijone, toda ta prebitek je le navidezen. Finančna uprava je namreč vstavila kvoto k skupnim stroškom v prejšnjem znesku 73½ milijona, ki pa se utegne zvišati za 3 milijone, tako da bo po proračunu znašal prebitek k večjemu jeden milijon.

Vspeh davčne reforme.

Davčna reforma ni imela in ne sme imeti fiskalnega namena. Reforma naj bi vsaj nekoliko razbremenila plačevalce direktnih davkov ter državi zagotovila ta popust potom novih osebnih davkov. Finančna uprava je v tem oziru proračunala jako previdno. Zemljiški davek se z novim letom zniža za 10 odstotkov, kar znaša okrog 3-3 milijone; popust pri hišnem davku je določen na 3-4 milijone in kot državna dotacija deželam je vstavljen določen znesek 3 milijonov, skupaj torej 9-7 milijonov.

Stari osebni davek pa je znašal 49-5 milijona, skupaj torej 59-2 milijona, katere mora država pokriti z novimi osebnimi davki. In ti novi osebni davki bodo po proračunu znašali 59,213.200 gld., sicer novi občni pridobinski davek s popustom 235 odstotkov 15,239.000 gld., krošnjarski davek 164.000 „ davek delniških družeb 18,275.000 „ rentni davek 3,100.000 „ osebni dohodninski davek 15,624.400 „ davek od višjih uradniških plač 310.000 „ zastanki na stari pridobinski in dohodninski 6,500.800 „

Davčni odsek je računal pri osebnem dohodninskem davku najmanj 18, največ 27 milijonov dohodkov. Vlada pa proračunava le 15½ milijona. — Pri tem poglavju je upati višjih dohodkov, ki naj bi se porabili v primeru znižanje zemljiškega, hišnega in pridobinskega davka.

Nepopularni davki

Ze mnogo let izražajo poslanci željo, naj bi se odpravili loterija, časnikarski in koledarski kolek in državne mitnine. Ti davki donosajo državi 13-1 milijona. Finančni minister je takoj pripravljen, da se odreče tem dohodkom, ako drugje dobi pokritje. A kje? Tega on sam ne vé.

Novi davki.

Minister sam priznava, da si je s tem vprašanjem ubijal glavo, da bi iztaknil nov vir dohodkov. Državni zbor je sklenil zvišanje uradniških plač v znesku 12-5 milijona; zvišanje plač drž. služabnikom se proračunava na 3-5 milijona, zvišanje kongruje 1-8 mil., za finančno stražo več 700.000, za diurniste več 300.000, za zvišanje vojaških gaž v Avstriji 3-4 mil., stroški za justično reformo 5 do 6 mil., dotacija deželam itd., vse to znaša okrog 40 milijonov, ki niso pokriti. To pokritje je hotel fin. minister dobiti v konsumnem davku od žganja, piva in sladkorja.

Ta davek pa se more določiti le v dogovoru z ogersko vlado potom nove nagodbe. A nova nagodba je najmanj za jedno leto splavala po vodi vsled obstrukcije nemških kričačev. — Da finančna uprava vsaj deloma pokrije za l. 1898 redne višje stroške, hoče vpeljati prevozní davek na železnicah, kar pomeni zvišanje tarif, in sicer pri blagu za 5, pri osebnem prometu za 12 odstot., kar bi zneslo 7-5 mil. Dalje hoče zvišati sladkorni davek za 6 gld., torej od 13 na 19 gl.

Poslanci so molče poslušali ta program fin. ministra, ki je sam priznal, da zvišanje davkov ni simpatično. In sedaj poslanci delajte čudeže!

Le Hrvati ne.

Iz Zagreba, 25. sept.

Meseca avgusta se je vršil v Moskvi XII. mednarodni medicinski kongres. Tudi hrvatski zdravniki so se ga udeležili v prav velikem številu pod vodstvom dr. Ivana Košunika iz Zagreba kot posebni zbor; kajti Hrvatska je tudi v zdravstvenem oddelku deželne vlade popolnoma samostalna. Ta zbor je imel tedaj pravico, da se pojavi povsodi kot popolnoma samostalen med drugimi zbori. Hrvatski zdravniki so imeli tedaj zastopati na mednarodnem medicinskem kongresu v Moskvi svojo kraljevino Hrvatsko, ne pa biti kakšna pritiklina katerega drugega zbora.

In vendar so hoteli to izvesti naši dragi (!) zavzniki Mažari, ter so upotreabili v to svrhu celo pomoč avstro-ogerske diplomacije. Na čelo te akcije proti Hrvatim se je postavil predsednik ogerskega medicinskega zbora prof. Pertik, ki je tudi iz Moskve javil „Pester Lloyd“, da je dr. Kosirnik bil dva dni pred odpretem kongresa pri svečanem sprejemu ruskega cesarja v Peterhofu, a potem da se ni nikjer več pokazal kot samostalni vodja hrvatskega medicinskega zbora ter tudi pri odpretu kongresa ni govoril, ker je prof. Pertik po avstro-oger-

LISTEK.

Vohun.

Leta 1801 ali VIII. francoske republike je sedel v svoji majhni sobici v Dijonu Mihael Perin, nekdanji župnik v majhni vasi ob vznožju južno-francoskih Alp. Naslanjal je glavo ob dlan in govoril sam seboj:

»Da, da, jaz moram odtod, in sicer čim prej tem bolje. Zapazil sem dobro, da je prodala svojo uro, ne da bi mi kaj o tem povedala. Zaman dela od zgodnjega jutra do pozne noči; slabotna ženska ne more preživeti s svojo iglo dva človeka. Ah, oditi bi bil moral že davno, — toda kam? Brez denarja, brez sorodnikov, brez prijateljev. Kako si morem upati v ta svet, ki mi je tako tuj, kakor novorojenemu otroku! Pa naj bo, kakor hoče, jaz odidem, in če bi moral prosjačiti po cestah . . .!»

Doslej je posvetil vse svoje življenje molitvi, dobrim dejanjem in oskrbovanju svojega malega vrta, — a pregnali so ga iz mirnega zavetja, kjer je bil preživel dvaindvajset srečnih let. Odzeli so mu skromno plačo, preganjali ga kot »sumnjivega«, begal je dolgo časa od kraja do kraja, dokler se ni pred jednim letom nastanil v Dijonu. Tu se je

sešel zopet s svojo sestro, ki mu je prej gospodinjala in je bila zdaj njegova jedina podpora na svetu.

Takoj ko je bila primorana zapustiti župnijo, odpravila se je Magdalena Perin v Dijon, kjer se je nadejala dobiti stare znance in preživeti se z delom svojih rok. To se ji je res posrečilo in shajala je prav dobro; ko pa se je dal preprositi duhovnik, njen brat, da je prisel k nji, sprevidela je Magdalena kmalu, da krepkega moža ni tako lahko preživeti. Varovala se je, da bi Mihael ne videl njenih skrbi, ali po noči so jo mučile težke misli. Čutila je, da se stara; bila je samo dve leti mlajša od svojega brata, ki jih je dopolnil ravno petdeset. Oči so ji slabele in čas se je bližal, ko bi ji ne bilo niti z naočniki več mogoče šivati. Delala je časih do rane zore, ne da bi zatislila trepalnic.

Ceravno se je sestra trudila, da bi mu zakrivala ubostvo, videl je Mihael vedno jasneje žalostno resnico in koval neprenehoma načrte, kako bi si mogel kakšno malenkost prisluziti; ali Magdalena je razdrla odločno vsacega, ki je bil kaj navskriž s častitljivostjo nekdanjega . . . skega župnika. Dovolila je naposled, da naj bi dajal njen brat ure v grščini in latinščini in se je na vso

moč trudila, da bi mu poiskala učencev. Dobila ni niti jednega.

Določil je torej slovo za drugi teden. Nekega jutra pa je prišla Magdalena vsa vznemirjena v njegovo sobo.

»Kakšna škoda, da je Pariz tako daleč!« vzdihnila je večkrat sama za-se.

Mihael je postal pozoren in vprašal:

»Zakaj pa, ljuba sestra?«

»Ah, to bi bilo preširoko razlagati in ti tako čitaš v brevirju.«

»Le govori,« odvrnil je župnik in položil knjigo na mizo.

»Čula sem ravno kar zanimivo dogodbo; nekateri ljudje imajo res čudovito srečo.«

»Ah, mi je nimamo!« vzdihnil je Mihael.

»Ne, ampak tvoj nekdanji sošolec Evgen Camus je ima toliko več. Kakor veš, je šel v Pariz, da bi poiskal kakšno službo; zdaj se je vrnil in ima dve tisoči frankov na leto.«

»Dve tisoči frankov!« zaklical je župnik. »Ti imaš pač prav: nekateri ljudje imajo čudovito srečo; kajti rečem ti: ta ubogi Evgen Camus je bil najlencejši in najzabitejši dijak na vsem gimnaziju.«

»Saj je pa tudi stradal v Parizu tri leta; ali

skem konzulu v Moskvi sprejel v tej zadevi pismo, ki je bilo od bana poslano na vodjo dr. Kosirnika, katerega pozivlje, da se drži v vsem ogerske komisije ter se njej popolnoma pridruži. Ko smo to brali, smo se zares kar čudili takej predrznosti od mažarske strani ter nismo verjeli temu mažarskemu poročilu, po katerem bi se bil hrvatski zdravnik tako grozno ponižati dali.

In res ni bilo tako, kakor je poročal profesor Pertik. Dr. Kosirnik je namreč precej, ko se je povrnil, vso to zadevo razjasnil. Pri sprejemu v Peterhofu so bili sprejeti Hrvati z vsemi avstro-ogerskimi zdravniki. Pri odpretnju kongresa (19. avgusta) pa ni govoril dr. Kosirnik, ker se ni bil prijavil za govor, kakor tudi mnogi drugi zastopniki niso govorili. Hoče li kdo govoriti ali ne, to je čisto zasebna stvar, ali v tem slučaju pa bi bilo prav umestno, da se je oglasil tudi vodja hrvatskih zdravnikov. Zakaj se ne bi bila čula tudi hrvatska beseda v starodavnej Moskvi, in zakaj bi se tamkaj ne bili pokazali Hrvati, kakor je treba.

Pa ne samo to, nego vsa zadeva z mažarskim šovinizmom bila bi izpala drugače. Mažari vendar le verujejo besedam prof. Pertika, da se je dr. Kosirnik udal mažarskim zahtevam in da ni radi tega govoril, če tudi trdi v svojem odgovoru na Pertikovo poročilo, da je sprejel banovo pismo še le 20. avgusta tedaj jeden dan po odpretnju kongresa in da je ta dan prvokrat govoril s Pertikom. Tudi zatrjuje dr. Kosirnik, da ni bil v nobeni meri z mažarskim medicinskim zborom niti preje niti kasneje in da v tej zadevi z njim avstro-ogerski konzul v Moskvi ni imel nobenega posla ter da ni z njim nobenkrat občil.

Kar se pa tiče pisma banovega, katero omenja prof. Pertik, treba je soditi po vsebini pravi namen banov. V tem pismu ban le želi, da se dr. Kosirnik pridruži mažarskemu zboru in sicer le v toliko, kolikor to dopušča avtonomni položaj kraljevine Hrvatske. Nam se zdi, da je to željo banovo profesor Pertik čisto dobro komentiral, saj ban vendar le ni mogel v pismu odločno nekaj zapovedati, kar se protivi ustavi kraljevine Hrvatske, pač pa je izrazil željo, a v tem pogledu pomeni tudi želja nekaj. Sicer pa je vendar nekaj čudnega, da se taka vprašanja morajo celo diplomatskim potom reševati. Mažari bržkone niso vedeli, da se bodo tudi Hrvati udeležili tega medicinskega kongresa in sicer kot samostalen zbor.

Ko so pa za to zvedeli, hoteli so preprečiti, da se Hrvati pokažejo kot samostalen zbor; saj je od nekaj časa semkaj glavni princip mažarske vlade vse dežele ogerske krone centralizirati v vsakem pogledu. A ker je bilo prekasno, da se vodi hrvatskega zbora dadó napotki še doma, moralo se je banovo pismo poslati za njim v Moskvo. Čudno pa je pri vsem tem to, da je zvedel za vsebino tega pisma prof. Pertik jeden dan prej nego dr. Kosirnik. Vidi se, da je imel pri vsem tem svoje prste ta profesor, ki je v zvezi z mažarsko vlado vso to zadevo izžval. Žalostno pa je na vsak način, da hrvatska vlada v takih strogo avtonomnih vprašanjih popušča mažarskemu šovinizmu. Saj se vendar niso zbrali zdravniki tolikih raznih narodov v Moskvi,

da politikujejo, nego da se porazgovore o važnih medicinskih vprašanjih.

In zares ni bilo tukaj slišati o kakšnem narodnem prepiru. Vsi gosti so bili Rusom jednako dragi in mili, saj so se zbrali le za to, da storé za človeštvo kaj koristnega. Le mažarski navidezni učenjaki so našli odveč časa, ki ga niso mogli drugače potratiti, nego da so tudi pri tej priložnosti politikovali. Ves učen svet jim mora to le zameriti, samo žal, da ne pozna naših odnošajev. To, kar so storili mažarski zdravniki hrvatskemu zboru v Moskvi, mora se imenovati nekolegijalno ravnanje; a glede na naše državnopravne odnose je krivično. Hrvat se po nazorih šovinističnih Mažarov zdaj ne bi smel nikjer več pokazati kot hrvatski državljan, on se ima popolnoma zgubiti v mažarskem državljanstvu ter ne sme niti misliti več na kakšno samostalnost.

Zdaj posegajo mažarske oblasti tudi že na vsej črti v naše avtonomne stvari, a dogodek v Moskvi je najbolji dokaz, da je to res, če tudi bodo vladini listi vse to odobraval, češ na zunaj nas morajo le Mažari zastopati. Da smo tako daleč zabredli, krivi smo sami, ker se ne branimo tako, kakor bi se morali, namreč na podlagi naših postav. Postave pa zna ceniti le oni, ki ima še kaj ponosa v sebi, ker se pa ne more trditi o naših mažaronih, ki so se že zdavnaj izneverili vsem vzvišenim ciljem, katere zna gojiti le pravi domoljub.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. oktobra.

Nagodbent provizorij. Kakor se poroča češkimi listi iz Budimpešte, se je konečno tudi ogerska vlada odločila za jednoletni nagodbent provizorij, akoravno so gotovi mažarski krogi z vso silo delali na to, da bi se vsprejel dve- ali morda večletni provizorij. Finančni minister je dospel danes na Dunaj, da se posvetuje z avstrijskim finančnim ministrom o podrobnostih vladne predloge, jutri pa dojde iz Budimpešte baron Banffy, da se udeleži skupnega ministerskega sveta, ki je bil radi dvoboja Badeni-Wolf preložen na nedoločen čas. Pri tem ministerskem svetu se reši v prvi vrsti vprašanje glede provizorija, o katerem želita vladi, da se reši v obeh parlamentih pred vsemi drugimi zadevami. Ob enem s tem se bo obravnavalo tudi o skupnem budgetu in drugih zadevah, ki se predložé delegacijama.

Sprememba ustave. Dunajskim antisemitiskim listom se poroča iz Budimpešte, da so se vršila zadnje dni cesarjevega bivanja v budimskem dvorcu posvetovanja o eventualni spremembi ustave v avstro-ogerski monarhiji. Naglašajo se, da se name-rava za slučaj, ko bi obstrukcija v avstrijskem parlamentu onemogočila odobritev jednoletnega nagodbentnega provizorija, spremeniti ogersko ustavo, avstrijsko pa popolnoma ustaviti. Prvi je baje s cesarjem govoril o tej zadevi predsednik ogerske poslanske zbornice, ki neki prav nič ni v nasprotju z željo vladarjevo. V kratkem se po poročilih budimpeštanskih listov vprašajo za svet tudi drugi ogerski veljaki, mej njimi prvi Koloman Tisza. Tudi ogerski

ministerski svet se je že pečal s tem vprašanjem in splošna želja ogerskih politikov je, da bi skupnost z Avstrijo obstojala tudi tedaj, ako preneha ustavno življenje v Avstriji. Umevno! Koliko je resnice na teh poročilih, sedaj še ni mogoče trditi, vsekako pa je gotovo, da se za slučaj onemogočenja nagodbentnega provizorija ukrene kaj izvanrednega.

Parlamentarno častno sodišče. V zadnji seji poslanske zbornice je vložil poslanec Treuinfels s tovariši nastopni predlog: Izvoli naj se odsek 24 članov, ki naj sestavi parlamentarno častno sodišče, opirajoč se na nastopna načela. Člani častnega sodišča se izvolijo za dobo cele seziije in sicer jih izvoli plenum zbornice, delokrog tega sodišča bode: preiskavati in razsojevati v slučaju raznih razžaljenj ter določati, kako zadoščenje naj se dà razžaljenemu. Proti izreku tega sodišča ni nikakega priziva. Za razžaljenje se zadosti ali s oproščajočim pojasnjenjem, s preklicem ali pa s prošnjo za odpustčenje pred pričami, ali pred zbranim sodiščem ali pa v zbornici. Izključen je dvoboj pod kakoršnimkoli pogojem ali v kakoršnikoli obliki. Poleg tega je pa posebne važnosti še načelo, ki določa, da ima častni sod pravico odvzeti vsakomur mandat za tekočo volilno dobo, kdor se noče ukloniti njegovi razsodbi. Delokrog tega razsodišča se raztega na vse slučaje razžaljenja časti, v katere so zapletene osebe, ki imajo pravico sedeti v zbornici. To so načela, na podlagi katerih si želi častnega sode posl. Treuinfels s svojimi somišljeniki. To zdravo misel pozdravlja ne samo večina članov desnice, marveč tudi levičarji pravijo, da je dobra in simpatična, le to jim ne ugaja, da je na jedni strani načrt za sodišče preveč omejen, na drugi preveč razsežen. Ni jim namreč prav, da se vprašanje razteza samo na razžaljenje mej poslanci, oziroma ministri in poslanci, marveč žele, da bi bili zavarovani poslanci tudi na zunaj, na drugi strani pa z vso silo nasprotujejo določbi, vsled katere izgubi poslanec, ki se ne ukloni izreku častnega sode, državnozbornski mandat za celo zasedanje. Skoro gotovo je toraj, da se predlog vsprejme, ako namreč pride v razpravo, najbrže seveda nekoliko spremenjen, ker tudi cela večina ni zadovoljna z vsemi točkami predloga.

Stroški Avstrije za blokado Krete. V parlamentarnih krogih se pričakuje, da bode skupno ministerstvo v najkrajšem času zahtevalo dva ali tri milijone naknadnega kredita v pokritje stroškov, ki so navstali za Avstro-Ogersko povodom blokade otoka Krete od strani šestih velevladij. To svoto, ki bo pa morda še nekoliko večja, reprezentujejo stroški za vzdrževanje avstrijske posadke na Kreti in pa za pripravo avstrijske mornarice, ki je bila celo vrsto mesecev pripravljena za vsak slučaj. Precejšnja je ta svota, ako se pomisli, da cela blokada ni imela kaj prida uspeha ter še sedaj niso pomirjeni razburjeni duhovi.

Katoliškim društvom v Italiji preti po poročilu časopisa „Italie“ jednaka usoda, kakor je svojedobno zadela vsa anarhistična in socijalistična društva. Omenjeni list namreč poroča, da je izdal ministerski predsednik Rudini okrožnico na vse prefekte, v kateri jim naroča, naj z vso strogostjo zasledujejo „državi nevarne“ namene katoliških društev ter naj postopajo s takimi društvi ravno tako, kakor z anarhističnimi. V neki drugi tajni okrožnici se pa zabičava prefektom, naj posebno pazijo na razne katoliške shode ter eventualno naznanijo duhovnike, ki so načelniki ali vodje takih društev ali pa sicer „hujskajo“ proti sedanjemu redu. Proti takim se bo uvedla disciplinarna preiskava. Vsekako je torej gotovo, da se v najkrajšem času razpusti veliko število katoliških društev, kajti „državi nevarna“ so po mnenju Rudinijevem vsa ona društva, ki nikakor ne odobrujejo sramotnega čina kralja Viktorja Emanuela v letu 1870 in se neprestano in vztrajno bore za to, kar je cerkvenega. V tem so pa naravno jedina vsa društva na katoliški podlagi in jih torej zadene kruta osoda. Katoliški listi po pravici ožigosajo to nakano italijanske framasonske vlade in gotovo je, da se bodo temu uprli vsi katoliki Italije; seveda najbrže brezuspešno.

Ministerska kriza v Atenah je rešena. Danes prisežejo slovesno novi člani kabineta, v katerem res ne najdemo vodje opozicijske in vojskovanja željne stranke, poslanca Delyannisa. V soboto dopoldne je dospel kralj Jurij v Atene ter je takoj vsprejel ostavko Ballisovega kabineta, ob enem pa naročil zmernemu politiku Zaimisu, naj sestavi novi kabinet. Mož je vsprejel nalogo ter se takoj jel posvetovati z zmernejimi člani opozicije.

sreča je hotela, da je neki drugi vajin součenec, Jožef Fouché, o katerem si že časih pravil —

»O, Fouché, ta je bil vse kaj družega: zmirom je bil med prvimi. Podpirala sva se krepko v šoli; on mi je pomagal pri šolskih nalogah, jaz pa sem se tepel zanj; zakaj imel sem močne kmetske pesti, Fouché pa je bil precej sibeke.«

»No, to ga ni oviralo, da je zlezal med svetom visoko po lestvi. Zdaj je minister! Meni se zdi, da premore človek vse, če je minister; in ker je njegovo največje veselje, da podpira svoje nekdanje sošolce —

»O, da bi bil to vedel!« vzkliknil je župnik ves vznemirjen.

»On je že dekal za to! Saj sem ti pravila, da je preskrbel Camusu dobro službo; pa seveda, Camus je bil v Parizu; lahko ga je videl in govoril z njim.«

»Zakaj bi pa jaz ne šel v Pariz, Magdalena?« odvrnil je Mihael zelo energično. »Jaz pojdem tja, poiščem Fouchéja in on me bo gotovo spoznal.«

»Tako dolgo potovanje hočeš napraviti?« prestrašila se je ona. »Ne, ne, prijatelj moj.«

»Čuj me, Magdalena,« odgovoril je župnik in sedel poleg nje, »to je vendar pač vse jedno, če

pojdem v Pariz ali kam drugam; stran moram tako ali tako.«

»Ti odhajaš? Ti me zapuščaš?«

»Ti zaslužiš komaj toliko, da preživiš samo sebe, Magdalena; nečem te dalje nadlegovati, in če mi hočeš prigovarjati, da naj ostanem, me boš s tem samo žalostila, ne da bi kaj pomagalo. Ali ni torej boljše, da odidem v Pariz, kakor da bi poskušal kje drugje svojo srečo?«

»A Pariz je tako daleč!«

»Ah, šestdeset do osemdeset milj, kaj je to za dobrega pešca! Kar me najbolj teži, je to, da te moram prositi pet frankov, da se preživim na poti in prve dni v mestu. Ali jih boš mogla kako pripraviti?«

»Nikar ne misli, da te bom puščala s petimi franki odtod!« odgovorila je Magdalena in solze so ji tekale po licih.

»To je že več, kakor potrebujem, sestra! Neki notranji glas mi pravi, da dobim tam prav kmalu pomoči in da te bo razveselilo že moje prvo pismo iz Pariza.«

Kazal je toliko zaupanja na uspeh svojega potovanja, da se je tudi njegova sestra potolazila.

(Dalje sledi.)

— Vseled tega je navstal razpor v delyannistični stranki, katere jeden del se neomajno oklepa nazorov vodje Delyannisa, drugi pa sodi grško-turško vprašanje veliko treznejše. Nič ni pomagalo, da je Delyannis ščuval svoje zveste proti Zaimisu, o katerem trdi, da nima za seboj večine, ravno tako je bil brez vsake koristi shod, na katerem se je najodločneje protestovalo proti kraljevi nameri. Najuglednejši meščani atenskega mesta so doposlali kralju prošnjo s 5043 podpisi, v kateri ugovarjajo, da bi bil Delyannis načelnik nove vlade, kar je gotovo najboljši dokaz, kako malo je priljubljen vodja rogoviležev. In splošni želji se je tudi ustreglo, sestavil se je kabinet, s katerim je baje večina popolno zadovoljna. Predsedstvo in zunanje zadeve je prevzel Zaimis, vojno general Smolenski, ki je izjavil kralju, da ni politik, pač pa poslušen vojak, notranje zadeve bo vodil polkovnik Korpas, finance Streit, katolik Toman pravosodje, Panagiotopulo naučne zadeve in kapitan Hadjikyriako pomorstvo. Danes dopoldne ob 9. uri so položili vsi člani razun Toman prisego v kraljeve roke, prvi katoliški minister Toman pa v roke katoliškega škofa Deangelisa. Katoliki na Grškem se gotovo radujejo, da so sedaj tudi zastopani po jednem članu v novem ministertvu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. oktobra.

(God presvetlega cesarja.) Danes je praznik sv. Frančiška Serafinskega, god našega presvetlega cesarja. Po vsej državi so se dvigale danes prošnje do nebes, naj mili Bog podpira našega vladarja tudi v prihodnje, da vzlasti v sedanjih zmedenih časih krepak in mnogo let vstraja na krmilu v blagor vseh narodov v državi. — V stolnici je opravil pontifikalno sv. mašo mil. gosp. stolni prošt dr. Klofutar, katere so se udeležili deželni predsednik baron Hein, deželni glavar Oton Detela z dež. odbornikom I. Murnikom, župan Hribar in mnogo drugih dostojanstvenikov.

(Osebnosti.) Ljubljanski okr. glavar marki Gozani je dobil naslov in značaj deželne vlade svetnika. — Direktor deželne bolnice, vladni svetnik pl. dr. Alojzij Valenta je na lastno prošnjo umirovljen; tem povodom mu je cesar izrazil svojo najvišjo zadovoljnost. — Imenovani so gg.: Franc Klemenčič kanijskim direktorjem druge vrste pri pomožnih uradih za Novo Mesto, Avgust Blechschmidt za Ljubljano; kanijskim načelnikom druge vrste Josip Blaš za Ljubljano in Franc Koderman za Novo Mesto.

(Dnevni red) občinskega sveta rednej seji, katere bode v torek, dne 5. oktobra 1897, ob 5. uri popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah. I. Predsedstvena naznanila. — II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. — III. Personalnega in pravnega odseka poročila: 1. o imenovanju okrajnega načelnika za IV. mestni okraj namesto odstopivšega gosp. Oroslava Dolenca; 2. o pravilniku meščanske imovine; 3. o prošnji mestnega jetničarja Martina Sterka za umirovljenje; 4. o prošnji bivšega kontrolorja Karola Lachainerja za priznanje pokojnine. — IV. Regulačnega odseka poročilo o zamenjavi mestnega sveta za zgradbo poslopja meščanske imovine v Špitalskih ulicah. — V. Finančnega odseka poročila: 1. o računskem sklepu za leto 1896 občinske blagajnice mesta ljubljanskega in onih zakladov, s katerimi upravlja mestna blagajnica; 2. o ponudbi Jos. Gradiša v zadevi odkupa mestne hiše št. 28 v Prešernovih ulicah; 3. o predlogu mestnega magistrata zaradi popravljanja Sv. Martina ceste; 4. o prošnji Neže Svigljive v zadevi izplačila njej dovoljenega 3% posojila. — VI. Stavbnega odseka poročila: 1. o dopisu županovem gledé rešitve Iv. Mohorčevega rekurza v seji obč. sveta dne 7. septembra t. l.; 2. o oddaji del za napravo Kuhnove ceste; 3. o regulacijskem načrtu za oni del mesta, ki leži za južnim kolodvorom ob obeh straneh Dunajske ceste. — VII. Solskega odseka poročila: 1. o prošnji mestne nemške dekliške ljudske šole za popolnitev pisarniške oprave; 2. o prošnji vodstva II. mestne deške ljudske šole za novo uredbo pouka na obrtni pripravljalnici in za zvišanje nagrad; 3. o računih dotacije na mestni nemški deški ljudski šoli; 4. o porabljenih dotacijah na I. mestni deški ljudski šoli; 5. o porabljenih dotacijah na mestni dekliški osemrazrednici; 6. o porabljenih dotacijah na barjanski šoli; 7. o porabi dotacije za okrajno učiteljsko knjiž-

nico; 8. o porabi dotacije za vnanjo zasebno dekliško ljudsko in meščansko šolo pri uršulinkah; 9. o porabi dotacije za mestno nemško dekliško ljudsko šolo.

(Iz Idrije.) Gospoda Valentina Trevna je zadel hud udarec. Umrli mu je po kratki bolezni v resnici blažene smrti preljubljena hčerka Valentina po prav tako lepem življenju. Bila je v 14. letu. Lani bila je gojenka uršulinskega samostana v Ljubljani. Žalujočima roditeljema naše sožalje, blagi pokojnici pa veselje nebeško!

(Dobava za c. kr. pomorski arzenal v Pulju.) V svrhu zagotovitve potrebnih materialij za c. in kr. pomorski arzenal v Pulju za l. 1898, vrši se dne 8. novembra 1897 l. pri poveljništvu c. in kr. pomorskega arzenala ponudbena obravnava. Med materialijami, katere je zagotoviti, so tudi: deske od jelovega in macesnovega lesa, laneno olje, rujavopralno milo, lojeve in stearinske sveče, metle in storje, krtače in čopiči, smola, asfalt za ladje, konopei, koci (odeje) itd. Vse podrobnosti se lahko vpogledajo tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Znorel) je laški deželni poslanec dr. Lovisoni. Odvedli so ga v blaznico na Štajersko. Nova dopolnilna volitev se vrši dne 22. oktobra.

(Goriške novice) Pokojni knezonadškof goriški je zapustil svoje neznatno imetje deškemu semenišču v Gorici. — V Gorici je umrl znani odvetnik dr. Pavel Frapporti. — Slovenska javna tombola v Št. Petru pri Gorici se je vrlo dobro obnesla. Razprodali so 7000 srečk. Navzočih je bilo kakih 10.000 Slovencev iz mesta Gorice in okolice. Kljub toličji udeležbi je vladal uzorni red, kar more biti le v čast Slovincem. — Na Sv. Goro roma letos zelo veliko pobožnih Slovencev. Cele trume prihajajo iz vseh krajev tja, kjer se je Marija prikazala in rekla deklici Uršuli Ferligojnici: „Reci ljudstvu, da naj mi hišo zida in me milosti prosi“, in ljudstvo res prosi.

(Od nekoč.) Dobil sem pošto nakaznico iz Škofje Loke ter videl, da je pečat samo nemški. Razjezil sem se, vrgel bi jo bil najraje proč. Vsaka, tudi najmanjša vas pomagala si je vsaj v zadnjem času do samostojnosti, a Škofja Loka še vedno tiči v nemški tmini! Upam, da se bode našel vsaj jeden toliko zaveden, da odpravi edino nemški napis ter preskrbi tudi slovenski poštni pečat.

Ločan v tujini.

(Razpuščeno društvo.) Tržaško namestništvo je razpustilo društvo socijalnih demokratov: Občno delavsko izobraževalno pravovarstveno društvo za Primorsko, ker je baje prekoračilo svoj delokrog.

(Iz Reke.) Ponesrečeni parobrod „Iko“ so vendar izvlekli iz morja. Izgleda prav mrtvaško. Na parobrodu je najdenih devet utopljenecv; najdenih in pokopanih je do zdaj najmanj, a potopljenih, sodi se, da more biti okoli 26, ravno toliko rešenih. Mej najdenimi je tudi profesor Kopalik. Revez zgrabil je za neko vrv, misleč, da je od angleške ladje, ter se z njo prepesal, a bila je od „Ike“, katera ga je na dno potegnila. Župnika Pavličica niso mogli se najti. Mej rešenimi je tudi gospod Doljak, okrajni inženir na Šušaku, in Solkanec, ki je s svojo pogumnostjo rešil še neko gospo z detetom, a sam v nevarnosti ostal. Za pokojne dalo je ogersko-hrvatsko društvo dne 1. t. m. služiti slovesne zadušnice in pokopati jih na društven račun. „Ika“ je znatno poškodovana. Veliko luknjo — tri metre dolgo — napravilo ji je pod vodo sidro angleškega parnika, katero ni bilo še popolnoma iz vode izvlečeno. Škoda na „Iki“ je velika, dvomijo, ali se bo izplačal popravek. Kapetan je še vedno zaprt, vse kaže, da je on mnogo zakrivil, bil je kakor brez glave; vendar spreviduje se zadnji čas, da ne bo tudi „Tyria“ brez krivde. Nek kapitan je v domačem listu svoje mnenje izrekel. Trdi namreč, da sta angleški kapitan in pilot, ki je vodil „Tyrio“ iz luke, s tem hudo zakrivila, da sta šla preveč na levo, tako da ni imela „Ika“ zadosti prostora, kar je proti propisu. Ta kapitan navaja tudi še ustanove pomorskih zakonov, s katerimi je popolnoma v protislovju postopanje sodniške oblasti s kapitanom „Ike“. Predsednik ogersko-hrvatskega društva sel je brzo za njo v Benetke, da zahteva zaplembo parobroda, kar se je tudi zgodilo, položiti je morala „Tyria“ in reško društvo vsaki po 140.000 fr. kavcije v Benetkah. — Ko so „Iko“ vzdigavali, bilo je vedno mnogo ljudi na obali in v čolnih. Ko so jo vprvič potegnili že več metrov visoko, utrgala se je veriga in parobrod je šel zopet na

dno, a bili so tedaj čolni skoro v nevarnosti. Parobrod so vlekli še pod vodo daleč noter v luko. Bil je to čuden spreved do obali v luko. Na ladajah bilo je vse tiho, čule so se skoro samo verige ropotati. Grozno je to delovalo na delujoče pri vzdigovanju in zlasti na one, ki so delali pod vodo. Srca je pretresal tudi jok pričujočih sorodnikov od ponesrečenih. — Ko je društvo, čegar je „Ika“, vložilo pri lučki oblasti po svojem odvetniku pritožbo proti „Tyri-i“, ni je hotela sprejeti drugače, nego v mažarskem jeziku! — Slučaj, da so ribiči Čozoti dobili v mreže nekega utopljenca, ki je že več mesecev bil v vodi, in ta nesreča je vzrok, da te dni ribe niso imele nobene cene.

(Iz Varaždinskih toplic) dne 27. sept. Dovolite, gosp. urednik, da Vam še pred svojim odhodom, po preteku 12 duij, napišem nekoliko vrstic. Zveplene kopeli nahajajo se na treh mestih. Glavne kopeli v hotelskem poslopju se imenujejo: „Kopeli cara Konstantina“; druge kopeli, v posebnem poslopju proti vzhodu, se imenujejo: „Josipove kopeli“ in tretje v znožju trga se zovejo: „Pučke kopeli“. Te so prava dobroti za priprosto ljudstvo, ker so brezplačne. Varaždinske Toplice so precej lep trg. Hiše leže malone vse ob hribu in le malo jih je v znožju hriba proti jugu. Zupna cerkev s precej visokim zvonikom in lepim zvonilom stoji sredi trga. Je precej velika, ima 2 lepa mramornasta oltarja in krasen kip sv. Katarine. Vse te tri dragocenosti so gotovo dar nadbiskupske zagrebške cerkve. Solsko poslopje, koje leži proti vzhodu, je lepa nova stavba, za pučko 3 razrednico. Hvalvredno je, da ljudje, veliki in mali in tudi bolj gosposki, topličarje, osobito svečenike, lepo pozdravljajo. Žalostno, zelo žalostno je pak, da se v Toplicah nahaja toliko Izraelovih otrok. Ves promet imajo židje v rokah. Vidi se mi, da je ni prodajalnica, koja bi ne bila v židovskih rokah. Svoje sinagogo imajo ti židje v Varaždinu. Dne 26., 27. in 28. sept. so imeli židje svoje takozvane „duge dneve“ in vsi topliški židovi so ves čas zaprte imeli svoje prodajalnice: vse staro in odraslo je bilo te dneve na praznikih v Varaždinu. Pohvalno bodi še omenjeno, da v trgu vlada po dnevu in po noči popoln mir. Ves čas svojega bivanja tamkaj nisem slišal niti vriskanja, niti vpitja, niti prepevanja, niti pretepanja itd. To stori na inostranca jako dober vtis. Omeniti mi je še izprehajališč. Ta se nahajajo v lepem parku, koji leži proti severo-vzhodni strani. Imenuje se „Tonimir“. V park vodijo velika kamenita vrata. Koj ko netri stopiš, Te pozdravljajo lepi cvetlični nasadi in v sredi ravnice v znožju parka je izvir vroče zveplene vode. To Ti je precej globok vodnjak z okroglim zidanim oklepom, v kojem so vzdani stari rimski kipi. Pri tem vodnjaku se nahaja dan za dnem kopalne sezone bolj priletna gospodičina, koja nudi šetalcem kozarec gorke zveplene vode, ali same, ali kot limonado. Zdelo se mi je, da vidim Samarijanko pri Jakopovem vodnjaku. Pota po parku so široka in z drobnim savskim svižem potrošena. V zgornji ravnici parka stoji lep kip Matere Božje. S parka je lep razgled od vshodne strani daleč na okrog. Iz parka in od dveh stranij iz trga vodi pot v slavno „Svicarijo“ — pristavo zagrebškega kapitlja —, kamor hodijo topličarji na malico, kavo, sir itd. Na tej pristavi imajo 20 krav. Zjutranji in večerni sprehod tjekaj je jako lep. Tudi se nahaja tamkaj keglišče v razvedrilo šetalcem. Ako še rečem, da topliški tržani vročo zvepleno vodo večinoma rabijo za kuhanje in da jo hladé za pijačo, omenil sem glavne stvari. Ne smeti pa misliti, da ni tamkaj dobre, sveže, pitne vode. Zapustivši svoj dolgotrajni revmatizem tamkaj, poslavljam se z dobrimi spomini in vtisi na ta sloveči topliški kraj.

Društva.

(Ljudski shod slovenskega katoliškega delavskega društva) pri Svetem Križu pod Litijo se je včeraj zelo dobro obnesel. Poslušalcev je bilo nad 300, ki so zelo pazno sledili govorom. Obsirneje poročilo je objavljeno. — V nedeljo 10. t. m. priredi slovensko katoliško delavsko društvo javen društven shod v prostorih Ferlinčeve gostilne. Razgovarjalo se bode o podraževanju živil, posebno moke in kruha.

(Zidarskega in tesarskega društva) včerajšnji občni zbor v Hafnerjevi pivarni, obiskalo je nad 200 članov. Predlog, naj je naslov društva: „Slovensko zidarsko in tesarsko društvo“, je bil vsestransko z navdušenjem vsprejet in je dobil odbor nalog, ta sklep naznaniti dež. vladi. V odbor so bili izvoljeni gg.: Mihael Srakar, pred-

sednikom; Fran Macorali, podpredsednikom; Ivan Bajželj, tajnikom; Hinko Magister, blagajnikom. Odborniki so gg.: Anton Jevnikar, Fr. Mekinec, Fran Anžič, Andrej Merlak, Anton Merlak, Fran Pregelj, Fran Žigon, Anton Nachtigall in Fran Walla. — Namestniki so gg.: Fran Pregelj, Andrej Pregelj, Fran Anžič, Fran Lampič, Fran Novak in Anton Ažman. Dalje je bil predsednikom pevskega zbora izvoljen g. Anton Gutnik. Društvo šteje 380 članov, premoženja pa ima 490 gld. Društveni pevski zbor je zapel na to več točk na občno zadovoljnost prav dobro. Ker je zanimanje za društvo tako mej zidarji in tesarji, kakor mej občinstvom vsestransko, bode isto gotovo prav dobro uspevalo, kar mu želimo od srca.

Desetletnica kluba slovenskih biciklistov v Ljubljani se je v nedeljo vršila prav slovesno, k čemur je mnogo pripomoglo ugodno vreme. Vdeležencev je bilo zelo veliko. Prišli so zastopniki iz Trsta, Celja, Kamnika, Novega mesta, Zagreba, Varaždina, Samobora in iz mnogih drugih krajev. Zelo živahno je bilo gibanje na dirkališču.

(Vabilo na veliko slavnost s koncertom) katero priredi „Štursko pevsko društvo“ s sodelovanjem novo-ustanovljenega „Ajdovsko-šturskega tamburaškega zbora“ pod vodstvom Hrabroslava Vogriča v veliki dvorani gospe Roz. Lulik v Šturiji pri mitnici, v proslovo imendana Njegovega Veličanstva v nedeljo, dne 10. oktobra 1897. l. — Vspored: 1. Govor. — 2. J. Haydn: „Cesarska himna“, tamburaški zbor. — 3. H. Vogrič: „Lepa naša domovina“, koračnica, tamburaški zbor. — 4. J. Laharnar: „Pozdrav“, mešan zbor. — 5. H. Vogrič: „Moji spomini“, venec slovenskih narodnih pesnij, tamburaški zbor. — 6. H. Vogrič: Valček iz operete „Jamska Ivanka“, dvospev za sopran in alt s spremljevanjem tamburaškega zbora. — 7. H. Sattner: „Za dom med bojni grom“, možki zbor. — 8. H. Vogrič: „Večerni glasovi“, Glasbena slika, tamburaški zbor: a) Mrak, b) Ave Marija, c) Zanjice se vračajo s polja, d) Kukavica kuka, e) Vasovalci, f) Noč, g) Ples mladine, h) Slavčevu žvrgolenje, i) Otrokov jok, j) Vesela vinska družba v krčmi, k) Podoknica vaških mladeničev 1) Polnoč. — 9. Nedved: „Naša zvezda“, mešan zbor. — 10. H. Vogrič: „Sladko sanjaj“, serenada, tamburaški kvintet. — 11. H. Vogrič: „Njega ni“, dvospev za sopran in alt, bariton solo s spremljevanjem tamburaškega zbora. — 12. A. Hajdrih: „Sirota“, možki zbor s mezzosopran solo. 13. H. Vogrič: Odloemek iz operete „Jamska Ivanka“. I. Dejanje. Dvospev za sopran in alt s spremljevanjem tamburaškega zbora. — 14. H. Vogrič: „Mi smo mi“, koncertna polka, tamburaški zbor. — 15. D. Bolé: „Uskok“. Igra v enem dejanju. — Odmor. — Blagajna se odpre ob 3. uri. Začetek točno ob 4. uri in pol popoldne. Vstopnina k veselici in koncertu 30 kr., sedeži 30 kr. Vstopnice in sedeži se prodajajo od danes naprej pri gosp. Fr. Repiču in gosp. Mih. Maliku v Ajdovščini. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo: G. Jož. Lavrič, župnik v Ambrusu, 5 gold. — A. St. S. 2 gld. — Najdenina 5 gld. — Nekdo 5 gld. — G. Jan. Zupan, kurat v St. Petru, 6 gld. — Gosp. Jos. Kerčon, župnik v Predosljib, 5 gld. — Iz Idrije 2 gld. — Mil. g. prošt dr. Anton Jarc 15 gld. — Bog plačuj stotero blagim dobrotnikom! — Za pretekli mesec september je bilo plačati v ljudski kuhinji dijakom za hrano 101 gld. 68 kr., za knjige 32 gld. 60 kr., za hrano na stanovanjih 15 gold. 50 kr., za stanovanje 22 gld., za manjše potrebnosti 6 gold. 55 kr., skupaj 178 gold. 33 kr. — Račun za pol meseca je velik, toda ako se pomisli, da se podpira nad 140 dijakov, priznati se mora, da je podpora za posameznega dijaka majhna ter da je skoro ni mogoče zaižati. — Komur je Bog

dal imetja, naj ne pozabi tudi s podpiranjem revne šolske mladine nabirati si nevenljivih zakladov. — Prihodnji torek, (5. okt.) kot prvi torek v mesecu je v stolnici ob 1/8 sv. maša za dobrotnike Jeranove dijaške mize.

V Ljubljani, 2. oktobra 1897.

A. Kalan.

Telegrami.

Dunaj, 4. oktobra. Povodom imendne presvetlega cesarja je opravil danes v stolni cerkvi sv. Štefana kardinal Gruscha pontifikalno sv. mašo, katere so se udeležili nadvojvodi Evgen in Rainer, vsi ministri, predsedstva in mnogo članov obeh zbornic.

Budimpešta, 4. oktobra. Poslanska zbornica je v današnji seji razpravljala o udanostni adresi na cesarja. Načrt vsprejel se je v glavni in nadrobni razpravi soglasno. Vsi poslanci so se udeležili seje v prazničnih oblačilih.

Carigrad, 4. oktobra. V uskubskem okraju so se pokazale zopet bolgarske roparske čete.

Carigrad, 4. oktobra. Tewfik-paša je postal finančni minister, dosedanji finančni minister Narif-paša glavni ravnatelj carinskih uradov, Hassan-Fehmi paša pa predsednik računskega dvora.

Atene, 4. oktobra. Na shodu, ki ga je sklical vodja opozicije Delyannis in kate-rega se je vdeležilo do 40 njegovih pristavšev, se je sklenilo, da opozicija podpira vse vladne korake, ki merijo na to, da ostavijo Tesalijo turške čete.

Umrli so:

2. oktobra. Ana Šuklje, učiteljica glasovirja, 57 let, Radkevega cesta 11, spridenje jeter.

3. oktobra. Rudolf Židan, červlarja sin, 6 mesecev, Vedmat 90, črvesni katar. — Avgust Kunstler, kovača sin, 23 dni, Konjušne ulice 9, bronhitis.

V bolnišnici:

28. septembra. Leopold Vrečar, delavec, 27 let, ileus. 29. septembra. Jožef Hauptman, mesarja sin, 3 leta, paralysis cordis post difteritum.

Meteorologično poročilo.

Ura	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
2	9 zvečer	734.3	16.4	sl. jzah.	del. oblak.	
3	7 zjutraj	736.2	12.4	sr. svzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	737.2	16.2	sr. jvzh.	"	
3	9 zvečer	737.0	12.8	sl. jzah.	oblačno	
4	7 zjutraj	734.6	10.7	sl. jvzh.	dež	9.2
	2. popol.	734.4	10.1	sr. jvzh.	"	

Srednja temperatura sobote 15.5°, za 2.9° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 13.8°, za 1.3° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Janeza Petrneta zemljišča v Malenskem Vrhu (2326 gl. 70 kr.) dne 7. okt. in 4. nov. v Skofji Loki.

Št. 32.812.

Za dobo prihodnjih treh let, t. i. za 1898, 1899 in 1900, podeliti je dvema deklicama Katarine Warnussove ustanovo za vzgojo deklic v znesku 126 gld. na leto.

Pravico do te ustanove imajo deklice, ki so ustanovnici v sorodu, ali pa, ko bi takih ne bilo, hčere ljubljanskih meščanov.

Prošnje opremljene s potrebnimi dokazili vložiti je pri podpisnem magistratu do 20. oktobra t. l.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane, dne 10. septembra 1897.

Josipa Brožiča iz Gor. Zemona zemljišče (200 gld.) dne 8. okt. in 8. nov. v Ilir. Bistrici.

Janeza Smerdu s Prema zemljišča (3145 gld.) dne 8. okt. in 8. nov. v Ilir. Bistrici.

Antona, Josipa, Helene in Marije Hervatin ml. iz Gor. Zemona zemljišče (1710 gld.) dne 8. okt. in 8. novembra v Ilir. Bistrici.

Frana Črneti iz Ljubljane posestvo (1090 gld.) dne 9. okt. in 13. nov. v Ljubljani.

Marije in Lorenca Černe iz Mengiša posestvo (1200 gl.) dne 9. okt. (prostovoljna) v Kamniku.

Katarine Letnar iz Količevega nepremakljivo posestvo (1780 gld.), terjatev 44 gld. 88 kr., dne 9. okt. in 13. nov. na Brdu.

Izjava.

Pri poskušnji volitvi kandidatov v davčno komisijo vršči se na shodu „Obrtne zveze za Kranjsko“ v sredo dne 29. sept. nasvetovan sem bil za III. razred mej drugimi tudi jaz.

Zahvaljujoč se za toliko zaupanje izjavljam, da v sled pre-mnogih stanovskih opravil ne morem sprejeti bodisi katerekoli izvolitve.

V Ljubljani, dne 4. oktobra 1897.

Fran Štrukelj,
mesar in posestnik.

668 1—1

Zahvala.

Odbor „Dijaške kuhinje v Kranji“ izpolnjuje prijetno dolžnost izreka tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli v to, da se je ob otvoritvi novega gimnazijskega poslopja dne 18. septembra t. l. prirejeni bazar izvršil tako uspešno. Zlasti pa bodi prisrčna zahvala č. p. n. gospema Ljudm. Dolenz-ovi in Leopoldini Šavnikovi in gg. Jak. Hočvar-ju in K. Pupp-ju za podarjene jestvine, pijače in drobnino, nadalje trdkama Krisper v Ljubljani in Florian v Kranji in fotografu g. Jagodic-u za po nizki ceni prepuščene galanterijske oziroma šolske stvari in fotografije, vsem p. n. gospem in gospicam-prodajalkam za šopke in za trudoljubivost pri razpečevanju, osobito tudi še vsem, ki so kakorkoli pospeševali blagi namen. — Zahvalno se spominja odbor tudi g. ravnatelja kranjske stavbene družbe Göbl-a, ki je za „Dijaško kuhinjo“ podaril veliko množino lesovja, in vseh č. p. n. dam in gospodov, ki so, zadržani osebo udeležiti se slavnosti, ob zgorajšnji priliki doposlali znatne darove.

V Kranji, meseca septembra 1897.

Katol. Bukvarna v Ljubljani priporoča:
Koledar katol. tiskovnega društva
za l. 1898, namenjen zlasti slovenski duhovščini, obsega tudi „imenik učencev“ za več ko 400 šolarjev. Neudom stane krasno vezan gld. 1.20.
Wolf-Pietersnikov slovensko-nemški slovar, dva zvezka, nevezana 11 gld. 50 kr., v pol-šagrinastih izvirnih platnecih 14 gld. 50 kr.

500 52—10

Ustanova.

539 3—3

Dunajska borza.

Dne 4. oktobra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 20 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 45 „
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	101 „ 90 „
Ogerska zlata rent 4%	121 „ 65 „
Ogerska krona rent 4%, 200 kron	99 „ 40 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	965 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	355 „ 50 „
London vista	119 „ 65 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 72 „
50 mark	11 „ 74 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 52 1/2 „
Italijanski bankovci	45 „ 15 „
O. kr. cekini	5 „ 66 „

Dne 2. oktobra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 65 „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	— „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	129 „ — „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 „ 50 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	138 „ — „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 60 „
Prioritetne obveznice državne železnice	226 „ 50 „
„ „ južne železnice 3%	181 „ 60 „
„ „ južne železnice 5%	126 „ — „
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	— „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	79 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	164 „ 50 „
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3400 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	403 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— „ — „
Montanska družba avstr. plan.	128 „ 25 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	165 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	127 „ 25 „

Nakup in prodaja

vsevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. tavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Monjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Marihilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih papirjev in vestni svetli do dosega kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.